

عنوان مقاله:

شروط باطل مقرر در مواد ۲۳۲ و ۲۳۳ قانون مدنی و تاثیر آن بر سرنوشت قرارداد

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، اجتماعی و سبک زندگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

محمدامین دباغی - کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

شروط ضمن عقد یکی از چالشی ترین مباحث در فقه و حقوق میباشد و قانون مدنی به عنوان قانون مرجع در این خصوص، از فقه و نظریات فقهی تاثیرپذیری بسیاری داشته است. در خصوص شرایط صحت شرط باید گفت که این شرایط، محدود به شرایط مندرج در مواد ۲۳۲ و ۲۳۳ ق.م.ن. نمیشود بلکه، علاوه بر آن می بایست به شرایط عمومی صحت معاملات که در مادهی ۱۹۰ ق.م.ن. بدان اشاره شده است، توجه گردد زیرا همانطور که گفته خواهد شد، شرط یک توافق است و شرایط مندرج در مادهی ۱۹۰ ق.م.ن. شامل همه ی توافقات میگردد. در خصوص شروط باطل هم بایستی گفت که قانون مدنی دو نوع شرط باطل را از یکدیگر تفکیک نموده است، به طوریکه شروط باطلی که مفسد عقد نیستند را در مادهی ۲۳۲ ق.م.ن. و شروط باطلی که مفسد عقد میباشند را در مادهی ۲۳۳ ق.م.ن. آورده است و همچنین در ادامه گفته می شود که مراد از مقتضای عقد که در مادهی ۲۳۳ ق.م.ن. به آن اشاره شده است، اثر ذاتی عقد میباشد که ماهیت عقد بدون آن محقق نمی گردد؛ به علاوه با بررسی نظرات گوناگون فقهی، در خصوص ملاک و معیار تعیین مقتضای عقد مشخص میگردد که در فقه، ملاک تشخیص واحدی برای این امر وجود ندارد، ولی صحیح تر آن است که در این خصوص بین عقود معین و غیرمعین تفکیک قائل شویم به اینصورت که در عقود معین برای تعیین و تشخیص مقتضای عقد به تعریف و احکامیکه در قانون برای آن عقود آورده شده است، توجه شود و درکنار آن از عرف و مدلول اراده ی انشایی به عنوان مکمل آن استفاده گردد؛ اما در خصوص عقود غیرمعین، به دلیل عدم بیان تعاریف و احکام آن در قانون، بایستی ابتدا به مدلول اراده ی انشایی طرفین و سپس به عرف قراردادی توجه گردد.

کلمات کلیدی:

شروط ضمن عقد، مقتضایات عقد، مقتضای اطلاق عقد، شرایط صحت شرط، شروط باطل، قانون مدنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1251068>

